

Sygn. akt V KZ 65/22

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **P. L.**

skazanego z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12k.k. i art. 64§1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 11 stycznia 2023 r.

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 19 października 2022 r., sygn. akt V Ka 2362/19

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 16 stycznia 2020 r. w sprawie sygn. akt V Ka 2362/19,

na podstawie art. 437§1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Zażalenie nie jest zasadne.

Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, zasadniczym powodem, dla którego odmówiono wnioskodawcy przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Odwoławczego (a w istocie we wniosku wskazano na potrzebę doręczenia wyroków obu instancji) było przekroczenie przez niego 7-dniowego terminu z art. 126§1 k.p.k.

Rzeczywiście, zgodnie z dyspozycją wskazanego przepisu, *jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych,*

strona w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu.

P. L. w swym zażaleniu tylko w sposób bardzo ogólny wskazał, że w jego ocenie powinien on korzystać z pomocy obrońcy z urzędu i to on powinien dopilnować tego, aby nie zostały przekroczone terminy procesowe oraz wykonać odpowiednie czynności procesowe.

Zauważyć jednak należy, że skazany korzystał z pomocy obrońcy w toku postępowania przygotowawczego. Dopuszczono w jego trakcie dowód z opinii biegłych psychiatrów, którzy nie stwierdzili, aby skazany miał ograniczoną albo zniesioną poczytalność, a nadto, że może on brać udział w toczącym się postępowaniu karnym, a jego stan zdrowia pozwala na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny. Powyższe spowodowało, że wyznaczony z urzędu obrońca został zwolniony z obowiązków.

W toku dalszego postępowania skazany nie przejawiał jakiegokolwiek zainteresowania jego przebiegiem. Nie odbierał korespondencji kierowanej na adres, który sam wskazał, nie uczestniczył w rozprawach przed Sądami obu instancji.

P. L. osadzony został do odbycia kary w niniejszej sprawie w Areszcie Śledczym w G. w dniu 29 kwietnia 2020r. Z tym zatem dniem, już w sposób niewątpliwy, musiał wiedzieć, że w niniejszej sprawie został prawomocnie skazany i na jaką karę. Ponadto w dniu 27 lutego 2022r. skazany zwrócił się o nadesłanie mu kopii apelacji złożonej w jego sprawie przez prokuratora – kopię doręczono.

Pomimo tego, wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu uzasadnienia przesłał on do Sądu Okręgowego w Gdańsku dopiero w dniu 17 sierpnia 2022r.

Nie sposób przyjąć zatem, że wniosek został złożony „w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody” nawet gdyby przyjąć, że datę tę należy liczyć dopiero od dnia, w którym skazany nawiązał korespondencję z Sądem Okręgowym. P. L. w najmniejszym stopniu nie wykazał też, aby uchybienie terminowi do złożenia stosownego wniosku nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych.

Zażalenie nie zwiera też żadnej argumentacji, która nakazywałaby zmienić powyższą ocenę.

Nie można zatem przyjąć, że zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.